

Posetni Glasnik

Glasilo Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XII.

V Ljubljani, dne 1. novembra 1932.

20. štev.

Kraljevina Jugoslavija
Ministarstvo Saobraćaja
Pošte, telegrafi i telefoni
P. t. broj: 78472/32

Na XIV. redovnom kongresu Udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, održanom 13. jula o. g., izabrana je nova uprava Udruženja na čelu sa g. Ilić Milutinom, upravnikom pošte Beograd 2. Novo izabrana uprava Udruženja podnela mi je na odobrenje »Pravila Udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije«, koja sam, pošto nisu bila u suprotnosti sa § 76 u vezi sa § 345 Zakona o činovnicima, odobrio svojom odlukom p. t. br. 63854/32 od 29. jula tek. godine.

Po žalbi novoizabrane uprave, da joj stara uprava na čelu sa višim savetnikom beogradske direkcije p. i t. Jovanović Timotijem neće, da preda dužnost i imovinu — Uprava grada Beograda (odeljenje opšte policije) donela je odluku pod br. 11710 od 29. jula tek. godine, da stara uprava Udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, kojoj se na čelu nalazi g. Jovanović Timotije, preda dužnost i imovinu Udruženja novoj upravi na čelu sa g. Ilić Milutinom, izabranom na XIV. redovnom kongresu Udruženja, održanom na dan 12. i 13. jula tek. godine.

Na gore pomenutu odluku Uprave grada Beograda stara uprava Udruženja p. t. t. službenika izjavila je žalbu Ministarstvu Unutrašnjih poslova, koje je istu s pogledom na § 10 zakona o opštem upravnom postupku i § 20 zakona o udruženjima dostavila podružnom mi Ministarstvu na nadležno rešenje.

Situacija

Prinašamo odlok g. prometnega ministra, s katerim je odbita pritožba stare uprave udruženja in končno veljavno završena borba proti onim, ki so bili proti ureditvi udruženja v smislu zahtev in dveletne borbe banovinskih sekcij. Kakor smo že svoječasno poročali v našem listu, je gosp. prometni minister potrdil pravila, sprejeta na letošnjem kongresu, s tem pa potrdil tudi veljavnost kongresa in novo upravo, izvoljeno na kongresu. Na podlagi tega je izdala beograjska policija stari upravi nalog, da izroči novi upravi vse posle in imovino udruženja. Stara uprava pa tega ni hotela storiti, nego je vložila na notranje ministrstvo pritožbo proti nalogu beograjske policije in proti veljavnosti kongresa in legalnosti nove uprave sploh. Notranje ministrstvo se je izjavilo, da je nekompetentno za reševanje sporov v udruženju in je odstopilo zadevo prometnemu ministarstvu kot pristojnemu organu z utemeljitvijo, ki je razvidna iz objavljenega odloka. Gosp. prometni minister je zavrnil pritožbo stare uprave kot neutemeljeno in končno veljavno potrdil pravila, veljavnost kongresa in legalnost nove uprave, obenem pa odredil, da mora stara uprava takoj izročiti posle in premoženje udruženja novi upravi. S tem je administrativno pot v tem sporu izčrpana in odlok gosp. prometnega ministra izvršen. To se pravi, da stara uprava mora izročiti posle in premoženje novi upravi in če bi tega ne hotela storiti prostovoljno, jo bo prisilila k temu po zakonih

Primo-predaja dužnosti i imovine između stare in nove uprave Udruženja p. t. t. službenika.

Razmotrivši akt ovog predmeta našao sam, da je odluka XIV. redovnog kongresa Udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, održanog 13. jula tek. godine u Beogradu, o izboru nove uprave Udruženja na čelu sa upravnikom pošte Beograd 2 g. Ilić Milutinom, pravilna i punovažna, koju sam odluku zajedno sa novim Pravilima pomenutog Udruženja već odobrio svojim rešenjem p. t. br. 63854 od 29. jula tek. godine. Sa izloženoga, na osnovu § 76 zakona o činovnicima

rešavam

da stara uprava Udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, kojoj se na čelu nalazi g. Jovanović Timotije, viši savetnik beogradske direkcije p. i t., odmah po saopštenju ovog mog rešenja preda dužnost i imovinu Udruženja novoj upravi, na čelu sa g. Ilić Milutinom, upravnikom pošte Beograd 2, izabranom na XIV. redovnom kongresu 13. jula tekuće godine.

Ovo moje rešenje saopštiti i predati za staru upravu g. Jovanović Timotiju, a za novu upravu g. Ilić Milutinu, pa dalje po zakonu postupiti.

17. oktobra 1932. g. Ministar saobraćaja
Beograd Laz. Radivojević s. r.

Da je prepis veran svome originalu tvrdi
(M. P.) Šef archive
(Min. saobraćaja) Rad. Miletić s. r.
(pošte, telegrafi i telefoni)

oblast. Stari upravi je sicer odprta še pot do pritožbe na državni svet, ker proti vsem odločbam in rešitvam administrativnih oblasti obstoja pravica pritožbe na to vrhovno in poslednjo državno instanco, vendar pa event. pritožba na državni svet ne more odgoditi izvršbe nalogov administrativnih oblasti in se torej odredbe teh morajo izvršiti. Tako bi torej event. pritožbe stare uprave na državni svet ne imela nobene praktične vrednosti.

Končna rešitev tega spora je velike važnosti za udruženje in njegovo članstvo že zato, ker udruženje dosedaj sploh ni moglo delovati in podvzemat i nikakih korakov in akcij za korist p. tt. osobja. Kajti dokler ni padla končna odločitev o veljavnosti kongresa in uprave, ni bila legalna niti stara niti nova uprava in torej nobena ni imela pravilne legitimacije, da nastopa v imenu udruženja in članstva. Kolikor je nova uprava mogla delati za članstvo, se je posluževala samo prijateljskih zvez s funkcionarji poštne uprave, oficijelno pa ni mogla nastopati. Še manj je mogla to seveda stara uprava. Tako je bilo delovanje udruženja prav za prav v zastoju. Spričo tega, zlasti pa spričo zakulisnega rovarjenja in intrig, ki so z vso silo in z vsemi sredstvi delale na to, da bi kongres in nova uprava ne bila priznana, je imela nova uprava v poslednjih mesecih često obupno stališče. Brez materialnih sredstev, brez moralne podpore od članstva se je morala boriti proti neštetim intrigam, proti denunciacijam in zlobi v neenaki borbi z nasprotniki, ki so

razpolagali z materialnimi sredstvi in z najraznovrstnejšimi zvezami. Toda na strani nove uprave je bila pravica, poštenje in rešnica, in to orožje je vedno odločilno v vsaki borbi. Z odločbo gosp. prometnega ministra je dana sedaj udruženju možnost, da začne po dolgem presledku zopet delovati za cilje, katerim je namenjena in za dobrobit članstva. Za to ima sedaj legitimacijo legalnosti in materialna sredstva.

Seveda je potrebno poprej, da se postavi udruženje na čisto novo osnovo, da bo moglo začeti delati na solidni in realni podlagi. Intrig, demagogije, fraz, slepomišljenja in varanja mora biti konec tako v centrali kakor v sekcijah. Konec mora biti tudi »platonskega« bratstva in drugarstva. Bratstvo in enakost vseh članov udruženja mora sloveti na solidnih in realnih osnovah enakih pravic in dolžnosti. Nikakor se ne bo smelo in moglo več dopustiti in trpeti, da bi se sekcije desinteresirale nad početjem centrale samo zato, da bi se tudi centrala desinteresirala nad početjem sekcij, kakor se je to dogajalo dosedaj, ko centrala ni vprašala sekcij niti po članarini niti po stanju članstva samo zato, da je imela centrala proste roke. Predvsem je treba natančno urediti članski kataster za vse udruženje po sekcijah. Članski register se mora voditi natančno, vestno in sproti. Ta kataster mora biti podlaga za natančno plačevanje in obračunavanje članarine in obenem adresar za glasilo udruženja. Članarina mora biti enotna in se mora uporabljati za splošne potrebe udruženja in za širše svrhe, ki jih je treba v novih pravilih točno predvideti. Zato bo treba končati s staro prakso, da so gospodarile sekcije vsaka zase in kakor se je poljubilo njihovim funkcionarjem, brez vsake kontrole, ali se denar članstva troši za potrebe in svrhe udruženja ali za druge, nepotrebne stvari, od katerih članstvo nima koristi. Isto velja seveda tudi za centralo. Po § 76 zakona o uradnikih je udruženje eno samo telo in sekcije torej niso samostojne organizacije. Zato je jasno, da je tudi vsa imovina skupna last vseh članov udruženja, ki se mora racionalno, koristno in plodonosno uporabljati za celokupno udruženje in za vse članstvo. In ker je skupna last vseh, ker vsi enako doprinašamo, je razumljivo, da moramo tudi upravljati z njo vsi, — seveda po najmodernejših tehničnih metodah sodobnega organizacijskega aparata. Le na ta način bo moglo udruženje dosegati cilje, za katere je postavljeno. Vsak drug način ureditve znači eksploatacijo materialnih in moralnih sredstev in moči v partikularne ali celo osebne svrhe.

Nova uprava z energičnim g. Milutinom Ilićem na čelu je čvrsto odločena, da izvede reorganizacijo udruženja tako kakor zahtevajo potrebe in razmere, ker to zahtevajo interesi stroke in njenega osobja. Kajti enkrat vendar mora že zavladati tudi med ptt. osobjem nov duh morale, poštenja in čuta odgovornosti napram celoti, napram stanu in stroki. Enkrat vendar mora že tudi med ptt. osobjem prenehati sebičnost in koristolovstvo, farizejstvo in intrigiranje za osebne koristi posameznikov. Vse to bo mogoče doseči edino s sistematično vzgojo članstva in z uveljavljanjem etičnih načel, z navajanjem k čutu odgovornosti poedinca napram

vsem in vseh napram poedincu in z uvajanjem discipline med članstvom udruženja. Predvsem discipline. Kajti to, kar danes uganjajo nekateri v udruženju, ni samo navadna anarhija, ampak naravnost upor proti poštenju in časti stanu.

Za dosego discipline, miru in reda v udruženju bo treba tvegati tudi najradikalnejšo operacijo. Boljše je, če se začne doba novega dela, doba novih metod in prerodenja udruženja z majhnim kadrom zavednega in discipliniranega članstva, ki se zaveda svojih dolžnosti do organizacije, nego da se udruženje zaduši v masi nezavednih in nediscipliniranih ljudi. Boljše je, če začne udruženje novo dobo s skromnimi, zato pa sigurnimi in solidnimi koraki, nego da plane na plan kakor slamnata bakla, ki se naglo izžge in nato ugasne. Preteklost nas je o tem dovolj poučila. Zato bo moralo udruženje v bodoče polagati važnost predvsem na kvaliteto članstva. Kvantiteta za enkrat ne sme imeti nobene vloge. Pričakujemo lahko, da bo začelo v početku reorganizacije število članstva padati samo po sebi vsled nezavednosti, nezrelosti in nepravilnega pojmovanja reorganizacije. To je čisto v redu in prav. To članstvo ne spada v disciplinirano organizacijo, kakršno potrebujemo v tej dobi poštarji in je torej edino pravilno, da se samo prerešeta. To, kar bo potem še ostalo, morda ne bo predstavljalo velikega števila, ali zdravo bo, bo kvas, po katerem se bo izvedel zdrav preporod. Da bo ta kvas ostal nepokvarjen, bo treba vsaj nekaj let posvetiti največjo pozornost naraščanju in onim, ki se bodo na novo prijavljali za člane. To bo veljalo zlasti za one, ki bodo ob reorganizaciji kakorkoli izpadli iz članstva. Kajti sedanje geslo: vsakdo mora biti član organizacije, bo treba poslej malo drugačito takole: v interesu posameznika je, da je član, toda v interesu organizacije ni, da bi moral biti vsakdo član.

Kako pa je z edinstveno organizacijo? Državni svet je ugodil pritožbi nižjih uslužbencev glede posebne organizacije za nižje. Na podlagi tega je g. prometni minister potrdil pred nekaj dnevi tudi pravila nižjih uslužbencev. Potrdil pa je tudi pravila našega udruženja, ki predvidevajo, da so lahko njegovi člani tudi zvaničniki in služitelji. Iz tega bi se dalo sklepati, da je prepuščeno njim samim, ali hočejo biti organizirani v svoji posebni ali v skupni organizaciji. Naša dolžnost je, da se pokoravamo odredbam oblasti in zato prepuščamo nji, da ona sama razsodi, ali bo to tako ali drugače. Seveda pa se zato nič ne izpremeni naše prepričanje, da bi poštarji kot stan mogli mnogo bolj uspevati v skupni organizaciji kakor v ločenih. To je prirodna stvar, ki je pa ptt. uslužbenci ne razumejo, ker, ako bi jo razumeli, bi nikoli ne bilo tega vprašanja. Za nas je jasno, da se je to vprašanje pokrenilo samo zato, ker so poštarji to sami hoteli. In da so to sami hoteli, temu je vzrok nepravilno pojmovanje bistva organizacije in pa sebičnost, osebne ambicije in častihlepje. Bodočnost pa bo pokazala, da so bila naša načela pravilna in uverjeni smo, da bodo morale bodoče generacije nekoč popravljati, kar je zagrešila sodobna generacija. Razumljivo je, da posamezniki triumfirajo in z njimi morda še drugi, toda ne iz naših stanovskih, poštarških razlogov, ampak iz razlogov, ki so neskončno oddaljeni od naših stanovskih interesov nižjih uslužbencev. Toda še večje je število onih, ki skeptično gledajo na to triumfiranje, ki se bahato šopiri v mastnih časopisnih črkah, v slikah in opevanju zaslužnih mož, kakor da gre za velik in odločilen svetovni dogodek. Kajti to večje število ima dovolj opravičljivih razlogov, da dvomi, ali bo ta triumf prinesel nižjim uslužbencem v bodočnosti tudi toliko koristi, kolikor je danes zmagoslavja pri posameznikih. Nas to ne more zavesti v nikake zmote ali

celo v izpozabljenje. Mi smatramo nižje uslužbence za svoje stanovske tovariše in če se bo odločilo, da ne morejo ostati z nami v skupni organizaciji, je razumljivo, da se ne bomo ločili od njih neprijateljsko, marveč jim bomo želeli vso srečo tudi v lastni organizaciji. In naravno je, da jim bo naša organizacija rada pomagala, če jim bo kdaj mogla pomagati.

Taka je torej sedaj situacija. Kolikor je še nerazčističen stvar, to bo uredila centralna uprava našega udruženja, kateri popolnoma zaupamo. Pričakujemo sedaj sklicanje izrednega kongresa v smislu začasnih pravil in sklepov seje glavne uprave od 28. avgusta t. l. Verjetno je, da bo sklican kongres v prvi polovici meseca decembra t. l. Dotlej se bo izvršil nemara že tudi prevzem imovine od stare uprave vsaj po zateklem stanju, ker pravo stanje na podlagi pravičnih računov bo treba najbrže itak ugotoviti po posebnih komisiji strokovnjakov. To velja seveda tudi za premoženje pri sekcijah. Da se bo mogel kongres pravilno vršiti, je pozvala centralna uprava sekcije, da ji predlože pravilno stanje članstva z imeniki.

H koncu pripominjamo še, da je zaprosila naša sekcija centralno upravo, da ji dovoli glede na razmere pri nas sklicati izredno skupščino. Centralna uprava tej želji ni ugodila.

Pozivamo članstvo, da mirno čaka na razvoj stvari, zaupajoč centralni upravi, ki bo ukrenila vse, kar je prav in koristno za naše udruženje. Ker je pričakovati, da se bodo vršile pred kongresom od nepoklicanih ljudi različne agitacije z namenom, da bi prišlo na kongresu do kakih nemirov in incidentov, svarimo članstvo, naj se ne da begati in naj se ne spušča v nikakršne dvomljive pustoševščine. Položaj je tak, da bi s tem nikakor ne pomogli do uspehov onim, ki ne žele, da se izvede program nove uprave ali pa, ki celo žele, da pride na krmilo zopet stara uprava. Vsakdo, ki bi se dal zavesti v tem smislu h kaki lahkomišelnosti, naj se zaveda, da bi s tem škodoval samo sebi in slovesu slovenskih poštarjev. Zato ne nasedajte nikakim vabilom, pa naj pridejo od kogarkoli in od kogarkoli. Zlasti pa naj nihče ne podpisuje kakih pooblastil za kongres.

Prav tako apeliramo na članstvo, naj pred kongresom opusti vse medsebojne spore, ker taki spori nimajo nobenega smisla in bi tudi sedaj v teh okoliščinah ne vodili do nikakih ciljev. Borba za ureditev udruženja je z odlokom g. prometnega ministra končana in zato je potrebno, da pride sedaj tudi do pomiritve duhov med članstvom. Tudi uprava sekcije ne bo dajala na nobeno stran povoda za spore, — razen če ne bo grobo izzvana, — in sploh ne bo podzjemala nobenih akcij in korakov, razen take, za katere bo dobila poziv od centralne uprave. Tudi glede sklicanja skupščine bo čakala navodil od centralne uprave in se po njih ravnala. Kakor čujemo, namerava centralna uprava sama izvesti skupščino pri vseh sekcijah, da bi tako prišla objektivno do izraza prava volja članstva po vsej državi. Vendar pa je potrebno še prejš, da se razčisti vprašanje, kako je z organiziranjem zvaničnikov in služiteljev.

K članku v „Poštarju“ z dne 15. oktobra t. l. „Sestanček“

Gospodom okoli opozicije svetujem, da pripravijo za prihodnji sestanek visoko in neprozorno špansko steno, da ne bodo prištevali zavednih članov UPU med opozicijo.

METKA GOSTINČARJEVA, l. r.
pt. uradnica pošte Ljubljana 1.

Žrebanje Poštne loterije je pred vrati. — Glejte, da bodo razprodane vse srečke!

Napredovanja

Na upravo naše sekcije lete zadnje čase od posameznih članov zopet prav grobi in neokusni napadi zastran napredovanja. Nekateri takih dopisov so pisani v takem tonu, s takimi izrazi in grožnjami, da bi moralo biti organizacijo sram takih članov, če bi itaka pisma prišla v javnost. Čudimo se, strnimmo in se vprašujemo: ali smo poštarji v svoji organizaciji res itako globoko padli? Ali je mogoče, da član, ki opisuje svojo organizacijo, in ki ji reče vse, more sploh še biti član take opsovane organizacije? Če je organizacija res itako ničvredna, za kakršno jo ima, ali ni sumljivo, da je ne zapusti? Kajti spričo dejstva, da tega ne stori, se pojavi sama po sebi sumnja, da organizacija v njegovih očeh vendarle ni tako ničvredna, kakor jo je opsoval, ampak da je to nova, moderna kultura, nov ton, s katerim se obrača članstvo na organizacijo. Ton groženj in izsiljevanj. Nemara misli, da bo na ta način organizacija sigurneje in hitreje ustregla njegovim zahtevam. Ali pa so itaka pisma morda od kakke druge strani inspirirana in podtaknjena, da bi se na tak način diskreditirala organizacija in njena uprava? Naj bo kakor koli že, kot kulturne in inteligentne ljudi bi nas moralo biti sram takih metod, sredstev in takega tona. Če je tvoje prepričanje o ničvrednosti organizacije res itako trdno, kakor so krepke tvoje grožnje in psovke, potem bi bil izstop iz take organizacije edino dosledno izvajanje. To bi bilo tudi lepše in inteligentnega človeka dostojneje. Če pa nisi o tem prepričan, potem pa ne bodi v svojih pismih na organizacijo prostaški in ne izsiljuj z grožnjami.

Čudno je namreč to: od onih, ki so napredovali, se ni nihče obrnil na organizacijo in ji rekel, da je to njena zasluga. To znači, da organizacija nima nikdar nobenih zaslug za uspehe. To nam poleg drugega potrjujejo tudi vizitke, ki so jih pred kratkim dobili oni, ki so napredovali: Na teh vizitkah ni niti besedice o tem, da je organizacija imela kaj opravka pri teh napredovanjih in zatorej nima tudi nič zaslug pri tem. Toda glej čudo! Pri napredovanjih, pri katerih ni imela organizacija niti posla niti zaslug, je pa vendarle obdolžena, da je imela prste vmes, in sicer pri črtanju svojih članov iz predloga. Predstava takih ljudi o napredovanjih je najbrž taka: pri ministru ali kjerkoli že se sestavlja predlog za napredovanje. K temu poslu so poklicani gospodje J. J., V. V., Z. Z. itd. in pa organizacija. Gospodje J. J., V. V., Z. Z. itd. so radodarno delili skupine in vpisovali v predlog ime za imenom. Organizacija pa je prežala v komisiji kot Nemezis, kradla skupine in brisala imena. Tako vsaj pričajo vizitke in groba pisma.

Sicer pa je ta posel nemara že v programu organizacije in ji bo to v novih pravih stavljen naravnost v dolžnost. Zato boj novim pravilom!

Poslednjikrat povemo pametnim ljudem glede napredovanj tole: Predlogov za napredovanja že skoro dve leti ne sestavlja nihče, najmanj pa organizacija. Napredovanja izvršuje ministristvo samo na podlagi statusa, uslužbenskih listov in ocen. Najpoprej se določi ključ, po katerem se bodo napredovanja izvršila. Ta ključ se določi še prej, preden se pogleda v statusu kakšno ime. Mislimo, da ne izdajamo nobene tajnosti, če povemo, da je ta ključ že skoro leto dni stalen in vedno eden in tisti. Ta ključ je kompliciran, glavno vlogo pri tem pa imajo ocene. Preko in mimo tega ključa se ne izvrši niti eno napredovanje. Nobene izjeme ni tu. Tu ne pomagajo niti intervencije, niti protekcije in prošnje. Znan nam je

slučaj, da so za nekega uslužbenca intervenirale zelo vplivne osebe in organizacije. Kljub temu je izpadel trikrat iz napredovanja samo zato, ker po ključu še ni mogel priti v poštev, t. j. ker ni imel pogojev, ki jih predvideva ključ. Zato so razne vizitke, ki jih dobivajo oni, ki so napredovali, čisto navaden bluf, s katerim bi prišli radi nekateri poceni do zaslug in hvaležnosti, med tem, ko niso imeli niti pojma o napredovanju, dokler ni bilo podpisano. Povemo pa takoj odkrito in pošteno: tudi od organizacije ne ve nihče niti za eno ime, dokler niso napredovanja že podpisana. Kajti izvedba napredovanja je uradna tajnost ministrstva, ker to mora biti že zaradi ocen, ki ne morejo biti na vpogled vsakomur. Organizacija izve lahko samo, da se pripravlja napredovanje, v kakšnem obsegu in po katerem ključu. Intervenirati za posamezne osebe in imena je organizaciji pri ministrstvu zabranjeno in je to pri vpeljanih sistemu tudi čisto brez smisla.

Ko se določi ključ in obseg napredovanja, potem se šele izpisujejo iz statusa in na podlagi uslužbenških listov ter ocen imena uslužbencev, ki odgovarjajo pogojem, določenim v ključu. Če skupno število teh imen presega število, ki je določeno v obsegu, v okviru katerega se morajo izvesti napredovanja, se določi zopet ključ, po katerem se to število skrči do onega števila, ki odgovarja obsegu. Tako se vrše napredovanja takorekoč v nekem smislu avtomatično in natančno po pogojih ključa.

Večina uslužbencev še vedno misli, da se vrše napredovanja po nekkih predlogih, ki se skuhaajo bogvekdje, in v katere vpisujejo imena po simpatijah in antipatijah poklicani in nepoklicani ljudje, potem pa se še malo intervenira, dodevije in briše in iz tega se skuha potem napredovanje. To, hvala Bogu, že davno ni več res! Drugi zopet so zaverovani v razne statute in sezname, v katerih sledi ime za imenom po nekem rangi ali kakor koli že, in kjer so napisana službena leta, rojstni podatki itd. Eni mislijo, da se vrše napredovanja kar po vrstnem redu kakor so napisani v tistih statusih in seznamih, drugi zopet mislijo, da se vrše po službenih letih, mnogi zopet ne poznajo ali pa si ne tolmačijo pravilno določb o napredovanjih, predpisanih v novem zakonu o uradnikih itd. Poleg tega vsakdo kombinira, tolmači in zahteva, naj bi se napredovanje izvedlo tako, kakor bi to njemu najbolj konveniralo. In zato mi čudno, če zavлада splošno razočaranje ob vsakem napredovanju, ko vidijo uslužbenci, da so jih pustili na cedilu razni statusi, rangi, službena leta, starostna doba, položaji itd. Nihče pa ne pozna ključa, po katerem se je napredovanje izvršilo, in če bi ga tudi poznal, bi mu ne bilo vseeno nič pomagano, ker nima vpogleda v uslužbenske liste in v tisto, kar je v njih napisano ter v ocene vseh uslužbencev, ker edino na podlagi vsega tega bi mogel primerjati in oceniti, ali se je komu zgodila krivica ali ne. Tega vpogleda pa nima nihče, razen ministrstva in tudi organizacija ne.

Kar se tiče določevanja ključa in pogojev za napredovanja, je organizacija storila svojo dolžnost, da bi se pogoji glede odličnih ocen omilili. To pa ni tako lahko, kakor si nekateri predstavljajo. Časi in razmere so se izpremenile in danes je tudi organizacija utesnjena v zelo ozek krog sodelovanja z oblastjo. Tega so v veliki meri krive božne razmere v organizaciji. Morda se bo vsaj ob tej priliki komu zasvitelo, zakaj nam je potrebna dobro urejena organizacija, ki si bo z dobrim in poštenim delom in zadržanjem zopet pridobila naklonjenost oblasti, katero so dosedanje uprave v centrali tako lahkomiselno in trmasto zapravile.

Mislimo, da je vsakemu pametnemu človeku s tem dovolj jasno in nazorno povedano, kako se vrše danes napredovanja. Mislimo tudi, da bo vsakemu pametnemu človeku tudi jasno, kako daleč sega delokrog in kompetenca organizacije in drugih faktorjev in oseb pri napredovanjih. Upamo, da bodo sedaj prenehala srova pisma na organizacijo in da pametni člani ne bodo nasadali demagoškim blufom, ki so preračunali samo na neumnost, neznanje in lahkomiselnost poštarjev. Komur pa ni všeč, da je to tako, pa je mnenja, da organizacija iz zlobnosti škoduje svojim članom, temu ni pomoči in stori najpametneje, če izstopi iz organizacije. Kdor pa razume stvari in naša stremjenja, pa želi z nami vred, da bi se razmere izboljšale, naj nas podpre v naših stremjenjih. Saj organizacija ne želi ničesar drugega, nego pomagati svojem članstvu in celokupnemu št. osebju po svojih najboljših močeh. Kolikor v tem danes ne uspeva, ni ona kriva, nego v prvi vrsti oni, ki ji mečejo polena pod noge. In teh je danes na vseh koncih in krajih dovolj.

Za napredek uradništva, nameščenega po § 45-1 U. Z. (bivša III. kategorija)

Na poziv Savske sekcije UPU so se dne 4. in 5. oktobra t. l. sestali v Beogradu predstavniki uradništva bivše III. kategorije za vardarsko, savsko in dravsko sekcijo UPU, da bi v poslednjem trenutku ob odločanju njih eksistenčnega položaja na podlagi nove uredbe o organizaciji poštne, telegrafске in telefonske stroke na pravem mestu osebno tomčili svoje težnje. (Pripomniti je treba, da so za to akcijo predhodno vse sekcije razposlale pristojnim faktorjem podrobneje in enotno obrazloženo spomenico.) Po obisku in zainteresiranju centralnega vodstva Udruženja PTT uslužbencev, ki jim je dalo stvarne nasvete za nameravano akcijo in objektivne informacije o stanju udruženja samega, je deputacija po vsestranskem pregledu situacije pod vodstvom predsednika g. Ilića dne 5. oktobra intervenirala v ministrstvu in predložila gospodu pomočniku ministra sledečo spomenico:

Gospodine ministre!

Poštansko-telegrafsko-telefonski činovnici bivše treće kategorije slobodni su obratiti Vam se toplo molbom da im se omogući u vezi § 45, stav 1, Zakona o činovnicima ulaz u sedmu grupu nakon 14 godina službe, analogno ulaza činovnika maturanata nakon 10 godina odnosno činovnika fakultetlija nakon šest godina službe.

Pomenuti činovnici vrše sve poslove kao i njihovi drugovi razvrstani od IX—V grupe, pa je stoga i opravdano, da se tom osebju izadje u susret i dade im ono, što je i zakon o činovnicima predvideo.

Uvereni smo Gospodine Ministre, da ćete uvideti opravdanost ove molbe, te se nadamo da ćete istoj izaći u punoj meri o susret. Unapred Vam zahvaljujući, bilježimo se u Beogradu, 5. oktobra 1932 god.

Osobitim poštovanjem

Za činovnike sa nepotpunom srednjom školskom spremom.

Rozman s. r., Tropan s. r., Lekić s. r., Skrinjar s. r., Slabina s. r.

Žal, da radi neurejenih razmer v našem Udruženju ni prišlo do avdijence pri gospodu prometnem ministru, kar je bil pač glavni namen deputacije. V sled omenjenih razmer je odklonil odposlance tudi gospod pomočnik ministra, vendar pa je od predsednika



udruženja lastnoročno sprejel namenjeno mu spomenico.

Kljub takemu razpoloženju so se pa predstavniki prepričali, da je oblast osebju zelo naklonjena in da ga pravično ceni. Po zanesljivem zagotovitlu se z napovedano uredbo popravlja položaj te stroke uradništva v smislu § 45-1 u. z. tako, da bi bila VII. skupina dosegljiva za vso bivšo III. kategorijo. Kdaj bo in ali bo uredba prodrila v sedanji stilizaciji, je pa odvisno od g. finčnega ministra, ostala ministrstva so namreč (do te intervencije) že dala svoj pristanek.

Pri tej priliki je deputacija tudi posredovala pri personalnem šefu za prevedbo uslužbencev z uradniško izobrazbo. Isto, kar je poročal že »Pošt. Glas.« št. 17 in 18 na strani 8. v 3. odstavku, pod zaglavjem »S seje Glavne uprave udruženja«, bi morali ponoviti tudi mi, ker ministrstvo še vedno strogo vztraja na znanem principu. Odkar se čisti po tistem načrtu, je stalež omenjenih uslužbencev zmanjšal za prilično 120 oseb in ostaja jih torej še okoli 600 za vso državo. Izvedeli smo, da bo vsako prosto uradniško mesto zasedeno po teh kandidatih in da bo s prevedbo mogoče že do Božiča osrečena zopet ena skupina, kar dokazuje, da je ministrstvo trdno odločeno čimprej spraviti stalež osebja v sklad z uradniškim zakonom, oziraje se pri tem samo na svojo statistično razdelitev.

Glede na vse to si šteje dravska delegacija v posebno dolžnost priznati gospodu šefu personala in odločujočim faktorjem v ministrstvu zahvalo za veliko zanimanje in naklonjenost napram prizadetemu uradništvu ter jo izreči tudi gospodu personalnemu šefu svoje direkcije, sedaj vršilcu dolžnosti direktorja za izkazano izredno pozornost v besedi in dejanju.

NOVA KNJIGA

Tudi to leto izide ilustrirani p. t. t. koledar za leto 1933. z izbrano vsebino iz naše in strokovne literature. Kdor želi imeti koledar, naj se naroči pravočasno in naj pošlje naročnino z nakaznico ali pa položnico na čekovni račun št. 54701. Kakor prejšnji sta ne tudi ta koledar samo 10 dinarjev. Izšel bo v zelo omejenem številu izvodov in se ne bo nikomur poslal na vero. Nabiralci oglasov in naročnikov imajo 25 odstotkov provizije.

Rokopise, naročnino in vse drugo je treba poslati na naslov: Milutin Vujadinović, lastnik in urednik »Il. p. t. t. koledarja«, Garašanićeva 7-III., Beograd.

Hitite z razprodajo srečk Poštne loterije

† Rado Jeglič in † Jože Gruden

Dne 8. oktobra se je za vedno od nas poslovil g. Rado Jeglič, sekretar poštne direkcije v pokoju. Kdo bi mislil, da bo tega moža, ki je bil še pred leti tako mlad, tako gibčen, tako čvrst in vedno dobre volje, ki se mu je poznala sokolska vzgoja na duhu in telesu, tako naglo podrlo. Kakor je bil sin kremenite Gorenjske, tako je bil tudi vseskoz kremenit značaj.

A komaj se je zgrnila zemlja nad njegovim izmučenim telesom, je že zapel navčerk v trnovski cerkvi svojemu faranu Jožetu Grudnu, višjemu poštnemu kontrolorju v pokoju, slovenskemu kulturnemu delavcu, našemu dobremu stanovskemu drugu in sodelavniku našega glasila.

Kdo ga ni poznal, saj je bil tako popularen, saj je bilo tako prijetno kramljati z njim o tem in onem. Za vse se je zanimal, vse je hotel vedeti in za vse je imel čas.

Nič čudnega ni bilo, če si se srečal z Jožetom danes v dolenskem, jutri zopet v gorenjskem vlaku. In če si ga vprašal: Jože kam?, se je samo nasmehnil in odgovoril: malo ven med naše ljudi, pogledat, kako žive, kaj delajo in kako še kaj govore, da si osvežim jezik.

Jože je ljubil našo zemljo, naše ljudi in našo besedo. In vse to se zrcali v nešteti njegovih člankih, opisih in noticah, razsejanih po raznih časopisih.

In sedaj obeh ni več, dveh mož, ki sta delala samo čast grudi, na kateri sta se rodila in skojila. Ob spominu na ta dva moža nam bo vselej hudo.

Zahvala

Ob priliki moje premestitve v Novi Sad sem dobil toliko izrazov osebnih simpatij, ne samo iz Slovenije, ampak tudi iz drugih krajev države, da nisem mogel vsem odgovoriti. Med njimi so mi bili poslani izrazi simpatij tudi od nečlanov in tovarišev maturantov. Za vse te izraze se najlepše zahvaljujem. Še prav posebno pa sem hvaležen onim tovarišem in tovarišicam, ki so me s pismenimi poročili obveščali o dogodkih, o razpoloženju in stanju med slovenskimi poštariji po mojem odhodu, tako da sem bil o vsem, kar se je dogajalo med poštariji širom Slovenije, daleč od nje, boljše informiran, nego kadar koli prej. Te prijateljske vezi so mi olajšale prve in najtežje dni življenja v novem kraju. Nič me ne moti to, da sumim, da so bili med temi izrazi morda nekateri tudi od onih, ki so istočasno izražali simpatije tudi na nasprotno stran, ali za veliko večino vem, da so bili izrazi pristni in iskreni.

Zahvaljujem se vsem za te pozorne simpatije in kolikor bom kedaj v stanju, bom tudi v bodoče in na novem službenem mestu vsakomur z veseljem na uslugo, če bom komu kedaj potreben.

Lep pozdrav vsem dobrim in zvestim članom Dravske sekcije UPU!

V. Novem Sadu, dne 10. oktobra 1932.

ČAMPA JOŽKO.

Poštni uslužbenci v Mariboru imajo svoje glasbeno društvo

Junija meseca t. l. so začeli poštni uslužbenci v Mariboru šele snovati svoje glasbeno društvo. Marsikdo je bil tedaj še skeptik, danes pa ne more biti več, ker pravila so že potrjena, glasbeno društvo je že ustanovljeno in prijavičenih je že lepo število godbenikov. Če so poštni uslužbenci v tem kratkem času pokazali toliko energije, lahko s prepričanjem pričakujemo, da ne bo dolgo trajalo, ko bo mariborska poštna godba prvič zapustila svoj učni lokal in stopila s koračnico na ulico. Čestitamo!

Š. T.:

Potrebne reforme

Naslednji Šatôjev predlog pa podpišem z obema rokama. »Sveženjski list in druge tiskovine, ki se stalno uporabljajo za odpravljanje pošte, naj bi se tiskale z nazivom prejemne pošte«. Gotovo je mislil tu na tiskanje kart in zapisnikov. Ta predlog je kratak, zasluži pa, da se bavim z njim nekoliko obširneje. Poglejmo si najprej **sveženjski list**. Nekatere inozemske pošte že uporabljajo tiskane sveženjske listke. Uredništvu lista prilagam take listke v pogled iz Nemčije, Belgije in Madžarske. Pri naših poštah sem našel samo na en sveženjski list, ki je bil tiskan, in še ta s štampljko. Katera pošta je to bila, se danes več ne spominjam. Vsekako pa je to osamljen primer, da si je pošta uredila tiskanje sveženjskih listkov s štampljko. Tak način tiskanja je seveda mogoč samo pri manjših poštah, kjer se uporablja manjše število sveženjskih listov. Pri večjih stabilnih in ambulantnih poštah je to drugače. Te rabijo dnevno po več sto različnih sveženjskih listkov. Tiskanje s štampljkami bi tu ne šlo, ker bi jih rabili več sto komadov. Za silo si bi pošte uredile tiskanje s tako zvanimi »ročnimi tiskarnami«. Najbolje bi kajpada bilo, če bi direkcija tiskala sveženjske listke v svoji tiskarni za vse podrejene pošte.

Pri sveženjskem listu je razen prejemne pošte še ena rubrika, pri kateri se izgublja mnogo časa. To je »podpis«. Vzemimo za primer ime uslužbenca z desetimi črkami in pošto, ki porabi dnevno štiristo sveženjskih listov. Za podpis je treba torej napisati 4000 črk. To ni malenkost! Ta čas bi se lahko porabil koristneje. Poštariji si tu pomagamo takole: Eni se podpisujemo samo z začetno črko, drugi s prvim zlogom imena, tretji uporabljamo štampljko s tiskanim celim imenom. Pri sveženjskih listkih ne gre toliko za originalnost podpisa kakor za ime uslužbenca, ki list odpravi. Zato naj bo podpis na sveženjskem listu čitljiv in s celim imenom, lastnoročen ali s štampljko napravljen. Pri takem podpisu bo vsak poštar pazil zaradi lastnega ugleda, da bo usmeril pošiljke čim vestneje. Ker pa so mnenja glede uporabe štampljk z imenom uslužbenca deljena, bi ne škodilo, če bi uprava odredila, kdaj in na katerih listinah se smejo take štampljke uporabljati namesto podpisa.

Tiskanje kart in zapisnikov. To sta dva obrazca, katerih se v poštini prometni službi največ porabi. Če si ogledamo dohodne karte iz inozemstva, ugotovimo, da tiskajo v kartah prejemno pošto sledeče države: Avstrija, Češkoslovaška, Nemčija, Belgija, Madžarska in Italija. Izjemo dela samo Poljska, za ostale države pa ne vem. Večina bi našo državo vzporedila s Poljsko, kar pa je napačno. Pri nas se karte in zapisniki službeno res še ne tiskajo. Imamo pa že veliko pošt, boljše rečeno uslužbencev, ki so si sami svoje stroške uredili tiskanje kart in zapisnikov. Pri manjših uradih so si nabavili štampljko z imenom prejemne pošte. Uslužbenci večjih pošt so si pa s skupnimi prispevki nabavili ročne tiskarne. Omeniti moram tu zlasti uradniške amb. pošte, ki jih upravljajo pošte: Maribor 2, Zagreb 2, Beograd 2, Grobelno in druge pošte. Tako stremeljemje za napredkom v službi zasluži javno pohvalo. Neka pošta tiska dnevno 330 kart in 250 zapisnikov, kar znaša letno čez 200.000 komadov. Tako delo zahteva mnogo truda, časa in — denarja. Tiskanje kart in zapisnikov se prakticira že več let in se je izkazalo vsestransko za zelo praktično. Uprava naj bi pri taki pobudi svojih uslužbencev ne ostala indiferentna. Nasprotno! Tako iniciativo je treba podpirati. Tiskanje kart in zapisnikov naj ne ostane omejeno.

Tiska naj se pri vseh poštah oziroma za vse pošte. Če se celoten načrt ne more takoj izvesti, naj bi se najprej tiskalo pri nadzornih uradih amb. pošt in pri poštah, ki kartirajo z inozemstvom. Še boljše bi pa bilo, da prevzame vse tiskanje kart in zapisnikov z nazivom prejemne pošte za vse urade tiskarne poštne direkcije.

Pri kartah in zapisnikih moram še to omeniti, da se izgubi mnogo časa s pisanjem datuma. Mnogi poštariji so tudi v tem pogledu segli po samopomoči. Nabavili so si žige z datumom, na katerih se regulirajo dnevi in meseci. Tak žig se uporablja lahko deset let. Stane 16 do 20 Din. Je zelo praktičen in pri naših prometnih uradnikih zelo udomačen.

Kakor že rečeno, sem hotel nekatere predloge tov. Šatôja izpopolniti in bil bi vesel, ako bi jih poštna uprava po možnosti uresničila. Koristi od tega bi imela promet in osebe. (Konec)

**Samo en mesec nas še loči do
žrebanja loterije »Poštneža
doma. Glejte, da bodo prodane
vse srečke!**

IVAN KONTE:

Moderniziranje brzojavnih naprav

Da se vrnem nazaj k omrežju, še tole: v početku so bili na vseh vodih vključeni samo morzovi stroji. Ker se je pa kmalu pokazalo, da ti ne zadostajo potrebam, ker so prepočasni in da zato vodi niso dovolj izkoriščeni, so se v svrhu boljšega izkoriščanja vodov in hitrejšega odpravljanja brzojavk v sporazumu s prizadetimi državami uvedli na mednarodnih in glavnih vodih posebne vrste stroji kot so: Hughes, Siemens in Baudot. Na omnibusnih vodih so pa ostali morzovi stroji. Mednarodni in glavni vodi večejo običajno samo dva kraja med seboj in so vključeni na mirovni ali pa delovni tok. Na omnibusnih vodih je bilo prvotno vključenih več manjših krajev s pičlim brzojavnim prometom. Z naraščanjem prebivalstva, razvojem industrije i. t. d. se je brzojavni promet marsikaterega kraja, vključenega na omnibusni vod, zelo pomnožil. Tak kraj bi se moral izločiti iz omnibusnega voda, kar pa ni mogoče iz raznih vzrokov, katerih naštevamje bi bilo tu odveč. Moral je ostati uvrščen med postaje z malenkostnim prometom, ki njegov živahen promet na žalost samo ovirajo. Taki kraji imajo ponajveč slabo izvežbane moči, ki z oddajanjem in sprejemanjem ene brzojavke povzročijo zamudo več drugih brzojavk, ki leže na postaji z večjim prometom, vključeni na istem vodu. Velika ovira za redni promet na omnibusnih vodih je tudi okolnost, da je med delom dveh postaj ves ostali del voda neporaben. Omnibusni vodi so namreč vključeni na mirovni tok, katerega izvor je izhodna postaja voda (samo na zelo dolgih vodih ima po ena vmesna postaja ojačevalno baterijo).

Iz ravnokar omenjenega vzroka se v en omnibusni vod ne more vključiti poljubno število postaj. Ta nedostatek pa zopet povzroča, da sta dva kraja, ki ležita v neposredni bližini, vključena v dva različna, paralelna tekoča voda in da morata vsled tega svoje brzojavke izmenjavati samo preko izhodne postaje, v katero se oba voda stekata. Ta manipulacija je draga in počasna. V izhodni postaji mora biti namreč stalno na razpolago delovna moč za sprejemanje in prav tako za nadaljnjo odpravo brzojavk. Še dražji pa je seveda promet, ako mora brzojavka po dvakrat ali celo po večkrat tranzitirati, preden pride na svoj cilj. Razen tega pa vemo, koliko popačeb brzojavk nastane ravno med tranzitiranjem. (Nadaljevanje.)

Še je čas

Rok za razpečevanje srečk za loterijo »Poštnega doma« se bliža koncu. Žrebanje bo nepreklicno 8. decembra t. l. Zato naj se pošte požurijo z razprodajo. Nobena srečka ne sme ostati neprodana. Pošte, ki so srečke že razprodale, naj naroče nove. Vzamejo naj si za zgled pošte, kakor so Podplat, ki je že trikrat naročila srečke, Sevnica, Dole pri Litiji, Bled 1, Petrovec, Studenci pri Poljčanah,

Vinica pri Črnomlju, Tržič in druge. Kar so mogle te pošte, to bi lahko storile tudi druge v večjih krajih, kjer so pogoji za razprodajo še veliko bolj ugodni.

Danes prinašamo sliko našega bodočega doma. Naj vas ta slika bodri k vztrajnosti in tisti mali požrtvovalnosti, ki je potrebna za razprodajo srečk. Vedite, da pomeni vsaka prodana srečka nekaj opek za zgradbo našega doma.

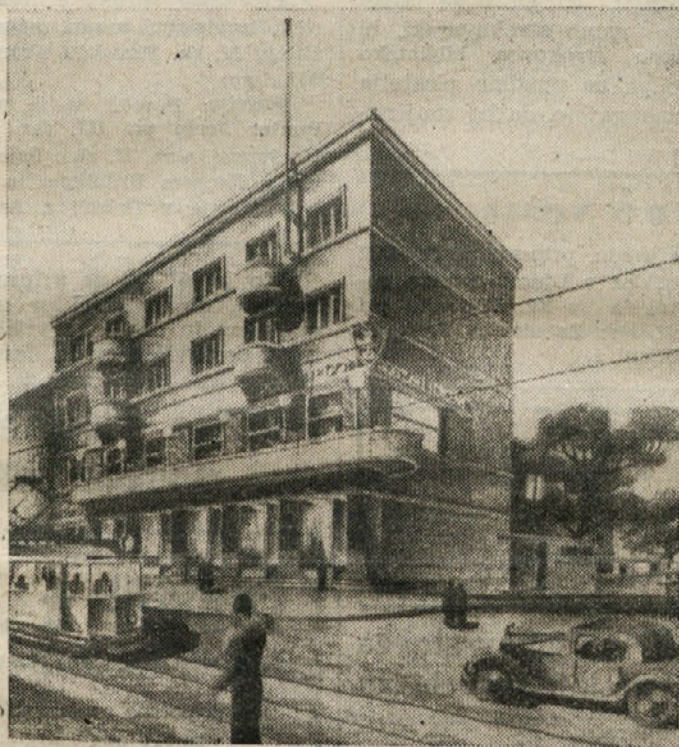
Načelstvo zadruga »Poštni dom«.

Poštni dom

Po šestih letih od ustanovitve zadruga »Poštni dom« smo napredovali že toliko, da smo v stanu danes že resno govoriti o utelešenju naših sanj in ciljev. Zato prinašamo danes v našem listu sliko načrta, ki nam prikazuje, kakšen je naš sen in cilj, kakšen bo naš »Poštni dom«. Prepričani smo, da se bodo tega razveselili vsi oni poštni usluž-

bej po zidavi, namestiti v prvem nadstropju konvikt za šolajočo se deco poštarjev z dežele. Če bo to le kako izvedljivo brez škode in opasnosti za obstoj doma, bo zadruga ta načrt brez nadaljnega izvedla.

V podzemlju naj bi bile delavnice in skladišča za naše gospodarske ustanove, če bi seveda reflektirale nanje, sicer bi se pa naj



benci, ki idealno spremljajo naše stanovske pokrete, in ki so doprinali šest let težke materialne in moralne žrtve za naš lep ideal »Poštnega doma«. Prepričani smo tudi, da ne bo slika našega bodočega doma nikogar razočarala, ampak da bo navdahnila člane zadruga »Poštni dom« z radostjo in tihim ponosom. Upamo, da ne bo nikogar med nami, ki bi si nē zaželel z iskreno nestrpnostjo, da bi ta slika čimprej postala živa resnica na našem stavbišču ob Dunajski cesti. Saj je ta slika načrt priznanega umetnika, g. arhitekta Hermana Husa, ki je uveljavil svoje znanje, zmožnosti in svoje ime z mnogimi priznanimi deli in stavbami doma in v tujini.

Kakor vidite, bo »Poštni dom« lepa in okusna trinadstropna zgradba s podzemljem. Notranja razdelitev je zamišljena tako, da naj bi bili v prizemlju trgovski lokali, iz katerih naj bi se vedno črpali dohodki, s katerimi bi se zgradba vzdrževala. Kajti dom bo treba vzdrževati tudi pozneje, ko bo prost vseh bremen in dolgov. Potrebna sredstva za vzdrževanje (davke, popravila, event. preureditve, izboljšanja, opremljanje itd.) bo morala nositi stavba sama in zato je treba gledati, da bo del stavbe predstavljal neko trajno rentabilnost.

Ta rentabilnost bi bila zapopadena v prizemnih trgovskih lokalih. Vsi ostali prostori naj bi služili po odplačilu dolgov in bremen izključno le v svrhe in za potrebe poštinih uslužbencev, njihovih organizacij in ustanov. Zadruga pa že sedaj proučuje načrt, ali bi se ne dal že takoj v začetku, pre-

ti prostori oddali v najem drugim interesantom. V drugem in tretjem nadstropju bi se rezervirali v početku potrebni prostori za pisarne organizacij in drugih ustanov poštinih uslužbencev ter prostori za seje in manjša zborovanja. Poleg tega bi bilo v drugem in tretjem nadstropju določenih nekaj sob, ki bi bile na razpolago za odpočitek in prenočišče poštarjem, kadar bi se mudili v Ljubljani. Vsi drugi prostori bi se oddajali v najem kot stanovanja, dokler bi bil dom obremenjen z dolgom. Vendar pa je ureditev vseh prostorov v domu zasnovana tako, da bi se dal dom pozneje z malenkostnimi izpremembami preurediti za svrhe, katerim je »Poštni dom« prvenstveno namenjen. Večja zborovalna dvorana je projektirana v posebni zgradbi, ki bi segala ob vsej dolžini stavbišča zadaj na dvorišču, tako da bi delilo dvorano od zgradbe lepo urejeno dvorišče, ki bi se poleti z dvorano vred lahko uporabljalo za prireditve. Sporedna zgradba za dvorano bi se ne zidala sedaj, ampak pozneje, ko bodo to dopuščala sredstva. Za dvorano bi se pa tudi lahko porabil občestni trakt v prvem nadstropju. Dotlej pa bi si morali pomagati poštni uslužbenci ob priliki večjih zborovanj na drug način, ker današnja sredstva pač ne dopuščajo, da bi se izvedel popolni načrt dograditve doma.

Naj lebdi slika doma poštinih uslužbencev vedno pred očmi, da bomo zamogli s skupnimi močmi in naporom prebroditi ovire in težave, ki nas še čakajo pred dosego našega lepega cilja.

Cela biblioteka naše strokovne literature

Naše uredništvo je prejelo od direktorja Savske direkcije pošte in telegrafa v Zagrebu, g. inž. Dušana Milosavljevića, našega znanega strokovnega pisatelja, pismo z okrožnico, ki jo prinašamo doslovno, ker je povedano v njej tako jasno, za čem stremi g. pisatelj, kaj nam je treba, da bo naša stroka res to, kar bi morala biti in kaj hoče doseči, ako ga bodo v njegovih idealnih načrtih podprli vsi tisti, ki jim je količkaj do napredka in prestiža naše stroke in našega stanu. Jasneje bi tega ne mogel nihče drugi povedati kakor on, ki je to idejo zasnoval in ki jo tudi hoče realizirati.

Okrožnica se glasi:

Poduhvatio sam se teškom ali blagorodnog zadatka da snabdem našu struku uglednom i kompletnom BIBLIOTEKOM na našem jeziku, koju će moći u PRETPLATI da nabavi SVAKI naš p. t. t. službenik PLACAJUĆI SAMO 10 (deset) dinara mesečno.

Ova naša BIBLIOTEKA sastojće se iz 27 posebnih stručnih knjiga, od kojih će svaka u formi UDŽBENIKA izložiti jasnim stilom po jednu široku granu naše struke u logičnom sistemu, po ugledu na nemačka dela te vrste, sa potrebnim brojem slika u tekstu, šemama, podacima, preglednim tabelama, grafikovima i t. d.

Knjige će biti veličine moga dela: Poboljšanje Jugoslovenske Telefonije tj. 15×23 cm., na vrlo dobroj hartiji, u lepom mekanom povezu a izneće svaka oko 5 štampanih tabaka, prema predmetu koji se obrađuje. Svaka knjiga biće štampana i ćirilicom i latinicom.

Cena knjigama za pretplatnike biće 5 Din od štampanog tabaka (16 štampanih strana). Za svaku knjigu, koju pretplatnik dobije, odgovarajući iznos odbijće se od uloga koji on uplaćuje po 10 Din mesečno. Pojedine knjige BIBLIOTEKE neće se moći posebno kupovati, već samo cell komplet.

Knjige će izlaziti iz štampe u rokovima od 1 do 3 meseca a pišće ih naši najbolji pošt. telegr. telef. i radio stručnjaci, po rasporedu i odbiru gradiva koji sam pripremio a u naslonu na obilatu stručnu inostranu, nemačku, francusku i englesku literaturu, koju ću, iz svojih srestava, nabaviti i staviti piscima na raspoloženje u svima razmerama. Prema tome, knjige ove naše BIBLIOTEKE stajće po svojoj vrednosti uporedo sa najboljim knjigama te vrste na Zapadu.

Izrada nekih od ovih knjiga vršiće se i putem dobro honoriranih javnih konkursa na kojima će moći da sodeluje svaki naš p. t. službenik.

Ova naša profesionalna BIBLIOTEKA sadržavaće sledeća posebna dela:

I. OPŠTE P. T. T. i R. KNJIGE: 1. Istorija. 2. Terminologija. 3. Pravo. 4. Statistika. 5. Zgrade i oruđa. 6. Elektrotehnika. 7. Organizacija. 8. Administracija. 9. Radionice. 10. Merenja.

II. POŠTA: 1. Pošt. pošiljke. 2. Prenos pošte. III. TELEGRAFIJA: 1. Telegr. linije. 2. Opšti telegr. aparati. 3. Specijalni telegr. aparati. 4. Telegr. eksploatacija. 5. Spec. telegr.-telefonski i signalni uređaji.

IV. TELEFONIJA: 1. Elementi telefona i centrala. 2. Telefonski aparati. 3. Telefonske centrale. 4. Vazd. telefonske linije. 5. Kablovske telefonske linije. 6. Višestruka telefonija. 7. Telefonska eksploatacija.

V. RADIO: Emisioni aparati. 2. Prijemni aparati. 3. Katodne lampe. 4. Radio-saobraćaj.

Kao što se vidi, ovde nije reč o časopisu ili stručnom listu — neprekidnim izdanjima prolazne vrednosti i prolaznog interesa — već o delima, knjigama, koje zadržavaju punu vrednost kroz dugi niz godina, a čiji je broj unapred utvrđen.

Dalji objašnjavam koliko je našoj struci i svima nama kao i generacijama koje dolaze, potrebna, čak neophodno potrebna ovakova stručna BIBLIOTEKA i da je krajnje vreme, da je dobijemo? Zar ima koga među nama koji ne vidi da nam je svima osnovni nedostatak baš to što nemamo našu stručnu knjigu iz koje bi učili dublja znanja o našoj struci? Kulturni narod izobiluje takvim knjigama a mi ih nemamo niti za kurseve i škole, niti pri spremanju za drž. ispite, a kamo li za studiranje pojedinih grana struke i usavršavanje u njima.

Mi učimo našu struku zanatski — naše poslove radimo mehanički!

I ovo je jedan od razloga što naša struka gubi ugled.

Smemo li još da čekamo? Dokle ćemo čekati, i šta da čekamo? Kompletiranje naše stručne BIBLIOTEKE od sporadičnih poduhvata naših profesionalaca ide bez sistema vrlo teško i sporo, jer je izdavanje stručnih knjiga skupčano sa ogromnim investicijama sa kojima naši ljudi ne raspolažu, pa se teško usuđuju da pišu, a knjižari-izdavači ne nalaze svoj račun da se ovim nerentabilnim poslom bave.

Organizovani pak poduhvat, koji iznosim pred Vas, ima za cilj da sistematskim, zajedničkim stvaranjem naše stručne BIBLIOTEKE u što kraćem roku popuni ovu veliku prazninu i udari solidan temelj novoj etapi stručnog progressa celokupnog našeg p. t. t. osoblja.

Moje dve dosadanje knjige: **Radio-udžbenik** (prevod) iz 1927 g. i **Poboljšanje Jugoslovenske Telefonije** iz 1932 g. dali su mi uverenje, da se naše osoblje interesira za svoju stručnu knjigu. Uspeh tih dveju knjiga takođe mi daje snage da se poduhvatim i ovog sadanjeg grandioznog zadatka ne žaleći ni srestva ni truda da doprinesem boljitku naše lepe struke, tako važne za kulturu, život, prosvetu i ekonomiju.

Ovaj težak zadatak, kao što se vidi, može se ostvariti samo prisnom saradnjom sviiju nas, bez obzira na funkciju koju vrši pojedinac o našoj velikoj p. t. t. hijerarhiji.

Svi moramo priložiti svoju aspru, pa da delo uspe na korist i svakog od nas posebice i naše zajedničke struke.

Ogromni troškovi štampe, hartije, režije, korekture, honorara piscima, nabavke strane literature, ekspedicije i dr. moći će da se podmire, kod ovako niskog iznosa pretplate od svega 10 Din mesečno, samo onda, ako se prijavi za pretplatu na BIBLIOTEKU što veći broj naših p. t. t. službenika.

Toga radi, Gospodine Kolega, apelujem na Vašu stručnu svest i Vašu naprednost, pa Vas

molim da ne propustite ovaj značajan momenat već da izvršite Vašu veliku dužnost **DA SE ODREČETE NEZNATNE SUMICE OD 10 DIN MESEČNO I DA SE KOD VASEG STARESINE UPIŠETE KAO PRETPLATNIK VAŠE BIBLIOTEKE**. Isto tako Vas molim, da se zauzmete kod Vaših kolega i privolite ih da se i oni upišu za pretplatnike — jer je to uslov od koga zavisi oće li se ova zamisao, tako važna po sve nas, moći da ostvari, ili će se pokazati da smo nedorasi za ovakva preguća.

Ako odziv na pretplatu bude povoljan prva knjiga P. T. T. i R. BIBLIOTEKE izaći će za nekoliko meseca po zaključku upisa. U protivnom novac bi se ulagačima vratio.

Upis pretplatnika traje do 5. novembra t. g. Nadajući se usrdnom odzivu šalje Vam kolegi-jalne pozdrave.

*

Prijave se torej sprejemajo do 5. novembra t. l. in pošljejo naj se na naslov:

Pošt. Telegr. Telef. i Radio Biblioteka

Urednik Ing. Dušan Milosavljević
direktor pošte i telegrafa u Zagrebu.

Brez dvoma je to velika ideja. Kdor bi imel vse naštete knjige, ki jih bodo lahko napisali prav gotovo samo strokovnjaki, bi imel zares dragoceno strokovno biblioteko za mal denar. Zato pa ne pustimo pisatelja na cedilu, ampak pomagajmo, da bo svoj načrt lahko uresničil.

Osebnosti

Postavljeni so: za uradn. priprav. po čl. 45/2 Urbič Marta roj. Muchint v Ljutomeru; za pogod. pošt. šinko Angela v Sv. Bolfenku pri Središču; za dnevničarje: Zabukovec Josip in Kafou Karel na Ljubljani 1.

Napredovali so: za pt. manip. IX. sk. Anžič Paula v Trebnjem in za uradn. priprav. po § 45/1 Kokal Ivana, dnev. na direkciji. Medja Marija, zvan. III. sk. na Bledu 1, je postavljena za dnevničarja istotam.

Premešeni so: pb. ur. VII. sk. Moser Olga z Bleda 2 na Ljubljano 4; pb. ur. IX. sk. Miklavc Anton z Bleda 1 na Ljubljano 1; pb. manip. IX. sk. Košiček Josipina iz Dobrne v Mojstrano; pb. manip. X. sk. Bajec Ljudmila z Bleda 1 na Bled 2, Kurinčič Pavla z Maribora 1 v Konjice, Hudales Anka z Bleda 1 na Ljubljano 1 in Peitler Romana z Maribora 1 v Gornjo Radgno; zvan. II. sk. Oblak Mirko z direkcije k mestni ter. t. t. sekciji; zvan. III. sk. Kandare Tatjana iz Tržiča na Ljubljano 1; služ. II. sk. Godler Ivan z Zagreba 1 v Brežice, Kók Josip iz Poljčan v Kamnik in Panko Josip iz Križevcev pri Ljutomeru v Pragersko ter pogod. pošt. Kutnar Josip iz Starega trga ob Kolpi v št. Rupert pri Mokronogu.

Upokojeni so: višji svetnik IV/1 inž. Kolarič Matevž na direkciji in zvan. I. sk. Valentin Anton na Ljubljani 1.

Umrl je zvan. I. sk. Dolinšek Franc na Mariboru 1.

Prestanek službe: Služba je prestala Todorič Branislavu, uradn. priprav. v Celju, in služitelju II. sk. Pravdiču Francu v Sv. Lenartu v Slov. gor.

Poroke: Poročil se je prakt. tehn. IX. sk. Punter Josip pri III. ter. t. t. sekciji z Ivo Keršmanc, služ. II. sk. Šalehar Anica na direkciji z Josipom Brdnikom in pogodb. pošt. Werbole Marija v Polzeli z Antonom Štefančičem.

Ko je bil list že pripravljen za tisk, smo izvedeli, da je direktor g. Alojzij Gregorič upokojen in da je za vršilca dolžnosti direktorja postavljen g. dr. Janko Tavzes.

DRAGO GORUP & CO. konfekcija

Ljubljana, Miklošičeva cesta 16/I.

Oglejte si našo zalogo!

Jesen se bliža, zato smo pripravili veliko izbiro plaščev in oblek v najmodernejši izdelavi in najnižjih cenah

Cenjenim damam sporočam, da so dospeli vzorci angleškega in češkega sukna za kostume, plašče itd.

POSTREŽBA TOČNA! CENE SOLIDNE!

Priporoča se

L. KVEDER

krojačnica Gosp. zadruga pt. nameščencev
Grudnovo nabrežje 1

Dent. Leop. Smerkolj
tehničar

prej voditelj ateljeja Zins

Ljubljana VII

Celovška cesta 32/II.

Sprejema

od 8.—12. in od 14.—18.

Telefon štev. 34—48

NAJVEČJA IZBIRA

vseh vrst modernih čevljev domačega in tujezemskega izdelka najboljših svetovnih znamk ter dežnih in snežnih čevljev, galoš po najnižjih cenah — se dobi v trgovini

A. ŽIBERT

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA.

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljarskih potrebščin priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11

Volna, svila, bombaž

stalno v bogati izberi v vseh vrstah, za strojno pletenje in ročna dela po najnižjih cenah pri trvdki

KARL PRELOG
LJUBLJANA

Židovska ulica

Stari trg

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja za Slovenijo vseh izdelkov tovarne za dokumentni in kartni papir

BRATJE PIATNIK, RADEČE

Kupite vsaj eno srečko poštne loterije!

Fabiani & Jurjevec

Ljubljana, Stritarjeva ul. 15

Priporoča svojo veliko in krasno zalogo angleškega in češkega blaga za gospode in dame

Vedno zadnje novosti v zalogi

Državnim nameščencem nudimo nakup na obroke

Dežnike

in

nogavice

izdelane v lastni tovarni iz najboljšega materijala

oddajamo tudi na drobno po skrajnih cenah v naših prodajalnah:

v Ljubljani, Pred Škofijo štev. 19
v Beogradu, Kralja Milana ul. 13
v Splitu, Marulićeva ulica 4
v Zagrebu, Jurišićeva ulica 8

Prva jugoslovanska tovarna dežnikov in nogavic

Josip Vidmar